

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 12 Noemvrie st. v.

Telegrama noastră din numărul de
eri ne a adus scirea, că pe la sfîrșitul
septembriei acesteia în casa deputaților
Ungariei se va începe desbaterea bugetului pro 1885.

După proiectul de buget pentru
anul 1885 veniturile ordinare vor fi
312.825.017 fl. și extraordinare 12.492.678
florini, la olală 326.317.695 fl., care stănd
față cu erogațiunile ordinare și extraordinare
de 337.993.528 fl. dau un deficit
de 11.675.833 fl., deficit oficial recunoscut
de ministrul de finanțe al Ungariei însuși.

Nu însă cu mărimea sau cu micimea
deficitului vom noi acum să ne ocupăm,
nici dacă acest deficit oficial corespunde
deficitului în realitate. Este cu totul altă
rațiunea, care ne îndeamnă să ne ocupăm
cu bugetul Ungariei.

Budgetul la toată întâmplarea repre-
zentă, sau mai bine, ne înfățișează avereia
țrei și întrebuițarea ei.

Tara negreșit că este a locuitorilor
țrei și prin urmare și avereia trebuie să
fie pentru toți locuitorii țrei. Toți trebuie
să contribue la avereia țrei și ear' cu toții
trebuie să se folosească dintr'insa.

Nu înțelegem noi folosirea în înțeles
comunitistic în sensul doctrinelor, de care
se îngrozesc staturile bine organizate, însă
totuși așa, că pe cum toți trebuie să contribue
așa cu toții să aibă folos de dinsa.
Aceasta apoi earăști în puterea principiului
egalității proclamat ca principiu de stat.

Nu credem că până când stăm pe
terenul curat al abstracțiunei, se va afla
cineva să ne contradică. Din contră, ni-
se va pune cu mirare întrebarea, cum de
venim să sulevăm asemenea cestiuni, căci
nu este oare tocmai așa? Nu toți și cu
toții se folosesc de beneficiile țrei?

Așa ar fi să fie, durere însă, nu
este așa.

Fără de a intra în amănunte și a
face soteli scrupuloase, să facem o
socoteală așa mai superficială și vom vedea,
cât suntem de departe de egalitatea ade-
vărată.

Din Ungaria și Transilvania, sotind
cât se poate de crestinesce, facem a cincia
parte a poporațiunei.

Cum se întâmplă în toate țile,
unde sunt stări mai omenesci poporațiunea
poartă sarcinele țrei de o potrivă. Să
dicism dar, că noi împărțim sarcinele ve-
nitului țrei în proporție egală cu cei-
lalți locuitori și atunci pe noi să veni
să contribuim a cincia parte la veniturile
țrei. A cincia parte însă din venitul sau
veniturile arătate mai sus ar fi 65,263.539 fl.
pe 1885.

Nouă însă nu ne plac de loc exage-
rațiunile, din contra ne-am dedat a fi
totdeauna mai modesti de cum trebuie.
Deci și acum nu stăruim morții pe lângă
suma din urmă, pretinând, că atât și nu
mai puțin vîrșam noi în vistieria statului.
Cu toate, că statul e al tuturor facem
abstracție dela ceea ce intră de-adreptul

dela domeniile statului și nu reflectăm, că
astădi, și mai cu seamă în Transilvania,
contribuabilită sustin domeniile statului, aco-
perindu-le chiar și deficitele. Lângă veni-
turile dela domeniile statului să mai adau-
gem, că intră de-adreptul dela drumurile
de fer, dela telegraf etc. earăști deadreptul
și așa să mai scădem din partea a cincia
pe jumătate, pentru ca să fim cât de echita-
bili și totuși ne rămâne suma frumoasă
de 32,631.769 fl. 50 cr. vîrsați din asu-
doarea noastră în vistieria statului.

Să nu uităm însă că precum vîrșam
împreună în vistieria statului așa trebuie
să și cheltuim împreună pentru lucruri
anumite dela care noi nu ne putem deo-
sebi, fiindcă nu ni s'ar satisfacă pretensiuni
legale, dar cu toate aceste și cu oare-care
caracter special pentru noi. Avem aşadară
ca din avereia comună la care contribuim
împreună cu toții să cheltuim d.e. pentru
lista civilă a monarchului, pentru afacerile
comune, pentru datoria statului, pentru
datorii luate din partea statului asupră-și
când a primit liniile căilor ferate pentru
care garantase procente 2,000,000 fl.

Ar fi un nou scădément de 10,000,000
fl. și cu toate aceste am mai sta față în
față cu 22,631,769 fl. 50 cr.

La toate căte ar mai fi de a se aco-
peri pentru alte trebuințe în stat ar trebui
să fim și noi părăși. Ar trebui că să ni-
se vină, fie ca salarii, fie ca investiții,
cel puțin a cincia parte,

Să luăm însă ministeriile de-a rîndul
cu resorturile lor întregi și afară de scoa-
tere de ochi la ministerul cultelor, pentru
preoțime nu vom găsi nimic, ear' ce găsim
este îndreptat numai spre stîrpirea limbei
noastre și a elementului nostru.

Va trebui să ne ocupăm că mai cu-
rînd mai special cu proporția cifrelor în
privința contribuieri și în privința primirei
din parte-ne obținerei. Aceasta dacă nu va avea
alt rezultat, cel puțin să facă învederătă
egalitatea de care ne bucurăm și pe care
diarele ungurești o împodobesc așa de
frumos, când trimiță „favorurile“ și „be-
neficile“ cu care ne îmbuibăm noi în Un-
garia.

Până una altă, va ajunge dacă vom
spune, că noi afară de vreo 3—4 semi-
narie teologice și nici atâta pedagogice,
nici pentru instrucțiunea superioară, nici
pentru cea secundară, nici pentru cea ele-
mentară din cele 22,631,769 fl. 50 cr.
nu primim nici un crucer; precănd națio-
nalitatea maghiară, cărei i stau toate be-
neficile țrei la exclusivă disposiție, are
din bugetul țrei două și, mâne poimâne,
va avă trei universități, are din bugetul
țrei nenumerate gimnasiu maghiare pentru

Maghiari și pentru ca să facă Maghiari,
în ținuturi mai curat românesci.

De scoalele elementare nici să mai vor-
bim. Să precum statul nu ne dă pentru in-
strucțiune nimic, așa nu dă nici pentru
alte scopuri culturale prin care ni s'ar
promova literatura, starea intelectuală și
materială.

Desbaterea bugetului, care se va în-
cepe, pentru noi va avea aşadar mai mult
interesul durerii. Noi vom avea să fim pri-
vitori pasivi, cum venitul țrei se împarte
pentru scopuri în beneficiul altora, cari
dacă se sporesc, se sporesc numai ca să ne
fie îmmulțească sarcinile abia suportabile.

Dacă cumva Maghiarilor le-ar mai
veni poftă să ne facă imputări, pentru ce
nu ne ducem la masa lor întinsă, con-
vingă-se că nu ne poate atrage o masă, pe
care încărcăm și noi bucatele, fără că să ne
fie permis și nouă a ne folosi de ceea
ce este pe masă.

Judece din aceasta mai departe, cum
își dau ei în tot chipul silința a ne în-
tărîta asupra lor, și noi cu toate aceste
săntem mai pacinici de căt dînsii, mai iu-
bitori de ordine decât dînsii.

Revistă politică.

Sibiu, 12 Noemvrie st. v.

Oficioșii își împlinesc cu mult zel che-
marea, ce în momentul acesta consistă
întru a apără și chiar a lăuda starea fi-
nanciară a țrei după cum ea resultă
din **bugetul Ungariei**, aprețiat în rapo-
rtul comisiunii financiare a casei depu-
taților. Acest raport, compus de referentul
comisiunii, Alexandru Hegedüs, „notează
fără fanfaronadă, ba ici colo chiar cu o
extremă modestie, fapte economice și finan-
ciare, care ar merită pe deplin, să fie mai
luminos ilustrate, căci dovedesc mai efectiv
constantul și necontentul pro-
gres ale economiei statului ungur.“

Acesta e limbagiu celor ce au cunoștință
cu fondul de dispoziție, prevăzut ca și până
acuma și pe anul viitor. Altcum vedi bine
judecă ceealaltă lume. Scim că tocmai în
comisiunea financiară dl Tisza a dat ex-
presie hotărîtă neaplecării guvernului ungur
de a se învoi cu regularea valutei, pro-
pusă de guvernul Cislaitaniei. Ei bine, ce
dovedesc această respingere a propunerii
austriace? Curat impotența noastră finan-
ciară. Presa din Cislaitania adevărat că își
are explicările sale, și „Neue freie Presse“
bunăoară, până acum atât de adictă mi-
nistrului-preservedunguresc, de odată ne sur-
prise cu următoarea apostrofă la adresa
dlui Tisza:

„Hungaria locuta est. Declarațiunea,
făcută de ministrul-preservedunguresc
în ultima ședință a comisiunii financiare,
nu mai lasă nici o îndoială despre aceea,
că Ungaria perhoreșeză hotărît restabili-
rea valutei. Ministrul ungur a declarat,
că această cestiune de present nu e de
nici o însenmătate actuală, că nu poate
fi vorba de ea. Ce rezultă din aceasta?
După ce guvernul austriac a adresat în
această afacere o notă guvernului ungur,
trebuie să ne mirăm asupra modului cum
vorbesce ministrul-preservedunguresc despre
restabilirea valutei și putem conchide din
aceasta, că în contra cui sînt îndreptate
enunciațiunile aceluia. Dacă ministrul-pre-

Insetiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.
Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se împoiază.

sident ungar vorbesce cu o astfel de oca-
siune despre aceea, că să nu se dee un
îndemn nou pentru nisice combinaționi,
cari ar putea fi exploatare spre scopuri pri-
vate, în acest cas trebuie să ne aducem
aminte, că exploatarea acestor combinaționi,
cari se rapoartă special la Ungaria, au
fost considerate în timpurile de mai nainte
de cătră membrii cabinetului Tisza ca un
credit cresător de stat. Fie cum va fi,
Ungaria declară că nu consumă cu resta-
bilirea valutei și dacă lucrurile stau ast-
fel, în acest cas existența mai departe a
pactului vamal și comercial și a stării
actuale cu privire la notele de stat, ar avea
înțelesul că și când noi, prelungă alte po-
veri am avă de purtat mai departe încă
și povara economiei de hârtie. Guvernul
austriac a primit acum răspunsul la nota
sa; el e compus așa de bruse, încât în
ori-ce cas va produce o mare mirare. Lă-
săm la o parte polemica economică cu mi-
nistrul president ungur, deoarece, fie el
că de mare politic, e la tot casul ca eco-
nom național un profan. Ar trebui dară
dovedi din nou, în contra ministrului
president, că transacția la valoarea auru-
lui, n'ar fi împreună cu o cădere a va-
loarei. Astădi noi stăm în față faptului, că
Ungaria perhoreșeză această operațiune,
ce poate fi tractată numai în comun de cătră
amendouă părțile imperiului, și acest fapt e
cu atât mai însenmat, cu căt, durere, la toate
transacțiile, ce se fac între Austria și
Ungaria, aceasta totdeauna s'a arătat a fi
cea mai tare. De altcum ministrul
president ungur, în decursul vieții
sale foarte agitate, a dîs și făcut
deja multe, care le-a retrase arăși
schimbându-se împregiurările, și
noi nu ne putem lăpăda de speranță, că
în o bună dimineață nu va cugeta și
vorbă și despre operațiunea valutei
altcum decum cugetă și vorbesce astădi.
La toată întâmplarea e caracteristic,
dacă un ministru dă țrei, relativ
la starea financiară, expresiunea
unui astfel de pesimism propriu,
ce nu e îndreptățit de împregiurări ba e
chiar oprit din punct de vedere a pru-
denței. Noi nu cercăm după motivele ce
l-au putut îndemna pe dl de Tisza la
un astfel de limbagiu, ci rămâne pre-
lungă starea faptică, și aceasta e în toată
privință foarte tristă.“

Precum se vede diaristica străină în-
cetul cu încetul sfîrșește și ea cu men-
agerile domnilor din Budapesta. Mai deu-
nădi am înregistrat vocea organului prin-
cipelui Bismarck „Norddeutsche Allgemeine
Zeitung“; am reprobus apoi un articol
aspru din foaia atât de importantă din
München „Allgemeine Zeitung“; astădi și
cel dintâi diar Vienez se congedează cu
complimentele sale de mai nainte, dictate
și ele numai de opoziția în contra Cehilor.
Dacă s'ar dice, că această întoarcere a
frontului se observă numai la diaristica
germană, apoi observăm, că și cea fran-
ceză a încetat să mai cânte cunoștile
osanale „cavalerilor maghiari.“ Chiar
„Neues Pester Journal,“ organ unguresc
destul de sovinist într'unul din numerii
sei cei din urmă se plâng amar nu nu-
mai de minimul interes, ce'l poartă
Francezii față cu Maghiarii, ci deadreptul
de o pornire antimaghiară în cercurile
diaristice ale Parisului. Amintim aci nu-
mai, cum vestita Madame Adam, primită
în Budapesta și în Ungaria cu prietenie
demonstrativă, abia sosese acasă și drept
răsplătit pentru ospitalitatea maghiară tra-

Un oraș atacat de lupi. Orașul Homona din comitatul Zemplin, a fost la 16 l. c. n. teatrul unei lupte înfricoșătoare. Oamenii erau la biserică. În timpul acesta au coborât în oraș 120 de lupi înaintând până dinaintea bisericii. Poporul spăriat a închis ușile bisericii. Ulanii ce stationau în Homona au alergat călări întru ajutor. Lupii flămîndi au dat năvală asupra soldaților sfârnicând 2 Ulanii și 7 cai. Lupii abia înspre seară au părăsit orașul.

*

Convocarea congresului bisericesc sérbesc se urgitează de către oamenii competenți. Diarul sérbesc „Srbski Narod“ comunică că congresul nu se poate întâlni până ce nu se vor depura spesele congreselor trecute, — până când adecă datoria contrasă din fondul național sérbesc nu se va replate.

*

Dieta provincială a Croației își va reîncepe lucrările după sérbătorile Crăciunului. — Între agende prima se dice a fi alegera membrilor în comisiunea regniculară.

*

Confiscare de diar în Croația. „Glasnik“, organul episcopalui Strossmayer, a fost confiscat la 21 l. c. n. în compus și tipărit.

*

Bilete noue de cale ferată. Ministrul de comunicări a primit propunerea direcției căilor ferate, conform căreia cu începere dela anul nou se vor elibera bilete de călătorie cu calea ferată pe timp de un an, jumătate și un patrăz de an. Astfel persoanelor, ce călătoresc mult li se înlesnesc călătoria.

*

Dr. Maximilian Füger cav. de Rechborn, vice-president în pens. de tribunal de apel, cunoscut foarte bine în Ardeal și în deosebi aici în Sibiu de pe timpul absolutismului, a reposat în Linz, unde locuia mai pe urmă, Sâmbătă în 21 l. c. n. în vîrstă de 80 de ani.

*

Centrul din Reichstag-ul german voiesc să pășească cu propunerile pentru ștergerea legii de expatriare a preoțimii și a restrîngerei lucrărilor de mueri și copii în fabrici. Mai departe partidul va propune ștergerea lucrului în dilele de Dumineci și sérbători, regularea dilelor de lucru, și reintroducerea aperațiunilor în contra sentențelor camerele penale.

*

Agiul aurului, ce se urcase în România foarte tare în timpul din urmă, acum a început să scadă eară binisori.

*

Cestiunea căilor ferate turcesci. Consiliul de administrație al banca otomană, Berger, a plecat în 15 l. c. n. la Paris pentru înființarea unei societăți spre scopul zidirii și punerii în circulație a căilor ferate turcesci. Aceasta s'a făcut cu învoirea Portii, dar tot Poarta a declarat că nu va suferi să fie influențată în libertatea acțiunii sale.

*

În cestiunea juncțiunii căilor ferate turco-sérbesci a călătorit la Pristina inginerul guvernului turcesc Bondin pentru a conduce lucrările începătoare. Numirea membrilor comisiunii turco-sérbesci încă nu s'a făcut; se speră că aceasta va urma în curând.

*

Congresul francez al delegaților reuniunilor agricultorilor a primit o rezoluție prin care se cere introducerea unei vămi de 5 franci după un centenar metric pe bucatele străine și de 9 fr. pe făină.

Invitare.

Onorații membri ai cassei de păstrare din Seliște se invită la o adunare extraordinară, care se va juca Dumineca în 18/30 Noemvrie a. c. la 2 ore după prânz în scoala gr. or. din Seliște. La ordinea zilei se vor pune următoarele obiecte:

1. Raportul direcției despre activitatea sa dela înființarea reuniunii până la 18/30 Noemvrie a. c.

2. Inscirierea de membri noi.

3. Incassarea taxelor restante.

Seliște, 1/13 Noemvrie 1884.

Direcția.

Cestiuni scolare.

(Urmare).

Nu este afacerea noastră a judecății inspectiunea din un cerc este mai la înălțimea misiunii decât din altul, este însă fapt, pre care nu-l va putea contesta nici dl Petri, cum că în fond nici o deosebire nu este între scoalele, respective învățătorii din cercul Rocnei înspectio- nați de d-sa și între cei din celelalte cercuri inspecționate de ceialalți referenți. Pe unde sunt învățătorii buni, așa sunt și scoalele și vice-versa, fără deosebire dacă se află în cutare sau cu tare cerc.

Din instituția referenților s'a născut la noi ideea, de a se institui un post de un inspector sau director general pentru toate scoalele din district, idee, care a fost ventilată chiar și prin foile publice.

Dacă ni-ar fi și nouă iertat a ne folosi de expresiunea d-lui Petri dela cetețul din clasa a III apoi: „Ni se pare, că aici este buba, ni se pare, că dând dl Petri în alte locuri, aici ar voi să crepe.“

N'aveam nemica în contră, reformezăse inspecția ori și cum, căci ni-am împlinit datări totdeauna, și ne vom nisui a ni-o împlini și în viitor. În decursul lungului serviciu am făcut și noi multe experiențe, ne stau înaintea ochilor o mulțime de fapte, și pe baza acestora, chiar în interesul instrucției credem, că între altele este de lipsă ca:

1. Persoana, căreia i este concreta inspecția să trateze uman cu învățătorii, să nu-i dejosească înaintea poporului, cu atât mai puțin înaintea scolarilor. Învățătorul să scie, că în superiorul seu, ce are a-l controla, astătoată un părinte, căruia să-i poată descoperi cu încredere necazurile, ce are. Superiorul să încearcă a corege greșelile mai nefinsemante, dând îndrumări învățătorului. Să nu pândească, sau chiar prin anumite apucături să nu nisuească anume a scoate numai greșeli cu intenția rea, ca acestea apoi să le folosească ea armă încontra învățătorului. Să nu alege cu toate nemicurile înaintea divanului sau chiar la publicitate. Acestea le-a avut în vedere și adunarea cea mare din Marte 1871, când cu instituirea referenților a statut și o instrucție specială. În punctul 12 din acea instrucție se dice: „Problema referentului la visitarea scoalei este a recomanda și îmbărbătă treaba scolastică. El dară în afacerea aceasta oficioasă va observa înțelepciune, modestie, stimă către toti cei ce contribuiesc la susținerea scoalei, și mai bine va încerca toate cu blândețe, decât va precipita trată treaba prin un zel nematur și neprecaut“. Așa dice instrucția pentru referenți dle Petri!

2. Referentul sau inspectorul, ce va fi, să fie om drept, liber de ori-ce pasiuni, din afacerea sa să-și facă conștiință. Bine se cunoște colegii dela un institut între sine și în parte și cei dintr-un ținut. Și măhnit este învățătorul, care vede, că acela, care are în mână cumpăna dreptății, nu se îndreaptă la măsurare după adevăratele prestări, ci după anumite dispoziții individuale purce din simpatii sau antipatiile. Este tare trasă la îndoială conștiințiositatea acolo, unde se vede, că între doi colegi dela unul și același institut, clasificații de una și aceeași persoană, cu una și aceeași notă, unul este pedepsit, celalalt remunerat. Cas întemplat de curând! La expunerea clasificării despre învățători să se iee în socoteală toteuna nisuință, adevăratele prestații și nu alte considerații, căci nedreptatea comisă în punctul acesta, afară de aceea, că degradează pe clasificator însuși, dar strică chiar causei. Mai poate oare să conlucre cu acelaș devotament învățătorul, care vede, că prelungă toată nisuința sa și preterat față de colegii sei, care stau pe o treaptă sau doară — ce e și mai trist — mai jos decât dînsul?

Ca un fel de argument la aserția sa, că inspecția scolară nu este la înălțimea misiunii, dice dl Petri la călcăul tractatului: „După examenele de vară“: „Să vă povestesc două înțărări din viața mea.“ Ne spune apoi, că inspecția odată nisice scoale cu un comisar confișional, că examenele mergeau rău și că comisarul observând năcasul seu și dice într-o seară să fie pe pace, că urmează în L. un examen bun, care îl va măngâia, căci scoala aceea are un învățător, care propune și astronomia. Ne arată apoi, că cum scolarii respectiv la examen se

trudiau să vorbească de stele fixe, planezi, trambanți, comeți etc. și nu sciau să cetească, calculeze etc.

A doaua poveste a lui Petri este dela un curs supletoric, la care fură convocați toți învățătorii spre a li se explică între altele și planul de învățămînt. Ne spune aci, că membrul înșărcinat cu aceasta își face datoria cum scîu mai bine, apoi că la încheierea cursului, președintele, deși unul din bărbății nostri cei mai luminați, strică earăși tot lucrul, căci dise învățătorilor: *Ați audit explicările asupra planului, nu urmează însă, ca d-voastră să-l aplicați intocmai dela A până la Z, ci veți face căt veți pute, veți începe dela A și veți merge până la H ori la L.*

(Va urma).

Industria română în Anglia.

Cu o viuă plăcere reproducem următoarele rînduri apărute în diarul englez „The Queen“ din 15 Noemvrie curent asupra țesăturilor și produselor industriei noastre naționale aflate expuse la Londra în momentul de față.

„Expoziția de lucrări moderne române la domnii Howell și James este interesantă sub mai multe puncte de vedere. Lăsând la o parte scopul filantropic urmărit de grațioasa Regină a României și de societatea formată sub patronajul ei, de a încuraja industria poporației rurale a acelei țări rău cunoscute, aceste lucrări posed mult din farmecul care caracterizează desenul și colorile lucrărilor mai bine cunoscute provenite din Algeria, pe când modul cum sunt executate aceste desenuri este admirabil și poate servi de lecție folositoare cunoscătorilor noastre englezi. Stoile indigne țesute cu mâna sunt minunate; atât sunt ele de mădioase, de ginge și de fine, și nu perd cătușii de puțin din frumusețea lor când sunt colorate. Unele din ele sunt brodate cu multă artă după nisice mici desenuri convenționale luate cu mătasă gălburi; altele din ele au borduri de fir tras cu cusături de mătasă. Costumurile naționale, pe cari le cunoasem din gravuri, dacă nu și în natură, produc un efect din cele mai frumoase și vor fi de sigur foarte populare pentru toate de fantasie sau baluri costumate; pe de altă parte costumurile copiilor nu au nevoie decât de o mică modificare la mănici și de un brâu mai potrivit pentru a face din ele îmbrăcămintea cea mai frumoasă pentru fete ajunse la acea vîrstă ingrădită, la care nimic nu șede bine decât o rochie și o pestele, în care mișcările pot fi cu total libere.

„Lucrarea și executarea cusăturilor este minunată și varietatea împunătorilor mare. E de observat însă că predomină cusătura încrucisată în toate formele ei și ceea ce face meritul principal al lucrărilor este fericita combinație a colorilor și a desenelor. Unele din borduri, luate cu fir de aur și de argint pe un fond încrușiat negru, ar putea cu mare succes servi de garnitură la o rochie și credem că dorința caritabilă a Reginei române, de a obține pentru țărancele sale comande din Engleră, va fi satisfăcută deoarece e foarte probabil, că asemenea garnituri vor găsi multă căutare. Fustele, cum sunt ele, fac draperii minunate pentru dosuri de clavir sau de bibliotecă, pe când din unele bucati pătrate se poate cu avantajul face perine. Stoile indigne cari ar figura cu avantajul într'un cabinet de studiu sau o cameră de fumat au colori vii și par a fi nedestructibile.

„O colecție frumoasă de fețe de masă și de perdele aparținând Reginei României, care le-a împrumutat expoziției, dovedesc căt de bogată poate fi cusătura aceasta națională când nu se uită cineva la preț.

„Într-un cuvânt, această expoziție, deși mică, produce un efect general foarte interesant atât sub punctul de vedere al noutății, cât și sub acela al meritului artistic al obiectelor ce conține. Este de regretat însă, că unele din aceste obiecte, luate din viața lănelor, însă aceste exemple sunt rare și acolo unde isvorurile naționale cele vechi au fost păstrate și colorile tradiționale meninute, efectul este, precum am dij'o, minunat.

„Voința națională“.

Din

Biblioteca poporala a „Tribunei“ au apărut până acum:

Nr. 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici. 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3. Cen'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4. Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5. „Păcală și Tăndală“. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Posta ultimă.

Viena, 23 Noemvrie n. Din incidențul iubileului ministrului comun de răsboiu, al contelui Bylandt-Rheide, s'a dus și Maiestatea Sa în biroul ministerului de răsboiu gratulându-i iubilantului și în persoană. Mai târziu au venit acolo și arhidiucii, deputații oastei și atașații militari străini. Împăratul Germaniei a lăsat să-i exprime și din parte-i felicitări.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 24 Noemvrie n. Delegații Croației și ai Slavoniei s-au dus sub conducerea președintelui clubului croat Vucotinovici în palatul ministrului-preserved. În sala de audiенță postându-se în formă semi-cerculară, ministrul-preserved Tisza, s'a înfațat însotit fiind de ministrul Bedecovici. Președintele partidului, Vucotinovici, s'a adresat către ministrul-preserved cu o cuvântare, în care a accentuat susținerea principiului uniunii cu Ungaria și al legii de transacție răgându-se de ușurare la platirea impositelor și de promovarea comerciului, a comunicării și producției Croației. Sfîrșitul cuvântării a fost însotit de un „Jivio“ pentru ministrul-preserved. Ministrul-preserved Tisza mulțumind delegaților asigurându-i că vor putea conta la prevenire cu atât mai mare, cu cât vor fi mai mult la principiul uniunii cu coroana sf. Stefan. Lăsând neatinse legile de transacție. Din partea guvernului oratorul asigură pe delegații de neschimbata susținere a legilor de transacție și de promovarea tuturor acelor doctrine ale Croației, care sunt compatibile cu binele imperiului sf. Stefan. Apoi deputații unei s'a dus la ministrul de finanțe Szapáry, unde conducețorul Vucotinovici a accentuat mai cu seamă o procedere loială la ridicarea impositelor. Ministrul Szapáry a promis ușurarea că mai posibil pe terenul acesta după ce deputații unei s'a îndepărtat în modul cel mai cordial.

Paris, 24 Noemvrie n. În meetingul lucrătorilor fără ocupație s-au întemplat excese; mai mulți polițiști au fost răniți și s-au facut 30 de arestări.

Madrid, 24 Noemvrie n. Cholera cresce în Toledo. S'a dispus un cordon sanitar.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

